

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

หลักเกณฑ์การก่อเจตีย์

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๗๐๐ คน)

(ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีเข้ากราบเรียนหลวงตา เรื่องที่ฟ้าหญิงจะเสด็จงาน
กฐินวันที่ ๒๑ ตุลาคม และวันที่ ๖ ตุลาคม ทางสำนักพระราชวังจะประชุมร่วมกับทาง
จังหวัด เรื่องการจัดสถานที่รับเสด็จล่วงหน้า)

เราไปไหนมาไหน พิจารณาดูซิพี่น้องทั้งหลาย อยู่ที่ไหนไม่ได้ว่างนะ พอฉันเสร็จ
แล้วนี่ก็จะได้เดินทางไปโคราช ไปโคราชก็มีพิธีวางศิลาฤกษ์จะก่อเจตีย์เจ้าคุณพุทธ วัด
ศาลวัน เจ้าคุณพุทธนี่เป็นรุ่นน้องเรา ท่านก็ไปเสียก่อนแล้ว วันนี้เที่ยงครึ่งเขาจะเริ่มพิธี
เขาก็กะเวลาจากนี้ถึงเที่ยงครึ่งเป็นการเดินทางสำหรับเรา จากนั้นไปโคราชคิดว่าไม่ต่ำกว่า
๓ ชั่วโมงครึ่งแหละ กะว่าฉัน ไปร่วมพิธีในย่านนั้นแหละ

ไปนี้ไม่มีพิธีอะไรนะ ไม่ได้เกี่ยวกับการช่วยชาติดังที่เคยปฏิบัติมา เช่นผ้าป่าช่วย
ชาติช่วยอะไรนี้ไม่มี ผ้าป่านั้นจะน้อมสมทบเข้าสร้างเจตีย์ของท่านทั้งหมด กรุณาทราบ
ตามนี้ เพราะฉะนั้นเราไปนี้เราจึงไม่ได้ไปในนามของการช่วยชาติทอดผ้าป่า เราไปเกี่ยวกับ
เรื่องของเจ้าคุณพุทธที่เกี่ยวกับประชาชนต่างหาก ไม่ใช่เป็นการช่วยชาติดังที่เคย
ปฏิบัติมา พวกผ้าป่าอะไรไม่มี

คือเราไปนี้เขานิมนต์ให้ไปเป็นหัวหน้าเป็นประธานในการวางศิลาฤกษ์ เราไปเท่า
นั้น แต่ดูว่ามีเทศน์นะ เทศน์นี้ไปไหนก็ไม่ได้หยุดแหละหลวงตาบัว ไปไหนต้องเทศน์
เทศน์ตลอดแหละ ว่าจะมีเทศน์กัณฑ์หนึ่ง เราไปเที่ยงครึ่งเขาเริ่มพิธี คือพิธีนั้นเขาวางไว้
เป็นกลาง ๆ เที่ยงครึ่ง หลักใหญ่เขาก็คอยเรา ถ้าเราไปถึงในย่านนั้นก็เป็นเวลาตามเดิม
ถ้าเราช้ากว่านั้น งานก็เริ่มตามเรา ช้าไปตาม

เขาวางไว้เป็นจุดศูนย์กลางว่าประมาณเที่ยงครึ่ง ที่นี้เราเดินทาง เช่น ๙ โมงเช้า
ออกจากนี้ ไปถึงโคราชก็ประมาณสักเที่ยงครึ่งเหมือนกัน นี่ถึงธรรมดา อาจช้ากว่านั้น
บ้าง ถึงช้าถึงเร็วก็ไม่มีอะไรกันละ เพราะต่างคนต่างมุ่งต่อการกุศลด้วยกัน เขาตั้งเวลา
ไว้เป็นกลาง ๆ เพื่อความสะดวกสำหรับคนหมู่มากได้ทราบในระยะเวลาเท่านั้นเอง

พี่น้องชาวโคราชก็จะตั้งเป็นอนุสาวรีย์ คือจะเป็นเจตีย์เป็นอะไรก็ตาม แล้วแต่
ชื่อตั้งละ เพื่อให้เป็นที่สักการบูชา เป็นที่ปล่อยลงซึ่งจิตใจในจุดที่เป็นกุศลหากุศล
เช่นอย่างเจตีย์ ในครั้งพุทธกาลท่านแสดงไว้ ๔ ประเภท ถ้าพี่น้องทั้งหลายยังไม่เคย
ทราบก็กรุณาทราบในเวลานี้ ผู้ที่จะควรก่อเจตีย์กราบไหว้บูชาของสัตว์โลกกว้างนั้นเลยนะ
ก็คือ พระพุทธเจ้า ๑ คำว่าพระพุทธเจ้า หมายถึงทุกพระองค์เลย พระปัจเจกพุทธเจ้า

๑ พระอรหันต์ ๑ พระเจ้าจักรพรรดิ ๑ ทั้ง ๔ พระองค์นี้สมควรแก่การสร้างเจดีย์สำหรับจิตใจประชาชนให้กราบไหว้บูชา

สถานที่ก่อสร้างนั้นก็แน่ไว้ เป็นสถานที่ชุมนุมชน เช่น ถนนสามแพร่ง สี่แพร่ง หรือที่ชุมนุมชน เขามาจะได้กราบไหว้บูชา พอเห็นเจดีย์บีบจิตเขาจะพุ่งถึงองค์วิเศษคือองค์ศาสดา จากนั้นรองลงมาที่พระปัจเจกพุทธเจ้า ที่สามก็คือพระอรหันต์ท่าน จิตใจของประชาชนจะมุ่งจุดสูงมากที่สุดทีเดียว จากนั้นก็พระเจ้าจักรพรรดิ คำว่าพระเจ้าจักรพรรดิเป็นผู้ทรงบุญญาภพ บุญญาบารมีกว้างขวาง เพราะฉะนั้นจึงควรได้รับการชมเชยจากพระพุทธเจ้า ไม่ปรากฏว่าพระองค์ใดจะคัดค้านนะ เป็นผู้สมควรก่อเจดีย์ให้เช่นเดียวกันกับทั้งสามพระองค์นั้น

การทำอะไรเราก็สมควรมีหลักมีเกณฑ์ที่จะก่อในที่ชุมนุมชน เราจึงควรคำนึงอย่าได้ก่อสุมสี่สุมห้า ซึ่งผิดกับเจตนารมณ์ของผู้ที่ได้พบได้เห็นและกราบไหว้บูชา มุ่งจิตใจไปในทางอันเลิศเลอ นับแต่พระพุทธเจ้าลงมา พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ และพระเจ้าจักรพรรดิ เวลาเห็นแล้วก็ให้เป็นขวัญตาขวัญใจ ตรงกับความมุ่งหมายของผู้กราบไหว้บูชาด้วยความระลึกรู้กันอ้อมถึงองค์วิเศษท่าน

เวลาตายแล้วใครจะก่อสุมสี่สุมห้าตามความชอบใจของตน ไม่ได้คำนึงถึงเหตุผลหลักเกณฑ์หนักเบาเล็กน้อยนี้ไม่สมควร อันนี้เป็นคำเตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบไว้ ถ้าหากว่าพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมันก็จะกระจายออกไปอีก เราจึงไม่พูดมาก พูดเพียงเท่านี้ให้พากันเข้าใจ ถ้าพูดกระจายกว่านี้ไปเดี๋ยวงานวัดศาลวันจะท้องแห้ง เรายังไปไม่ได้เพราะพรรณาเรื่องเจดีย์ไม่จบ

หมาตัวหนึ่งตายก็ก่อเจดีย์ให้ นี่เริ่มออกเข้าใจไหมละ ไข่มุกก็เราตายก็ก่อเจดีย์ให้ ไฉนของตายก็ก่อเจดีย์ให้ ไฉนของตายก็ก่อเจดีย์ให้ สุดท้ายเปิด ไก่ในนี้ ตัวไหนตายก่อเจดีย์ให้ เต็มไปด้วยเจดีย์ของสัตว์ประเภทเหล่านี้ ไม่มีเต็มไปด้วยเจดีย์ของท่านผู้เลิศเลอ นี่ละข้อเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้นจึงต้องควรพิจารณากัน ที่จะก่อเจดีย์ให้เป็นที่สักการบูชา เป็นที่รวมของจิตใจ จึงควรพิจารณา ดังที่เราทำเจดีย์ให้ครูบาอาจารย์ทั้งหลายเป็นที่เหมาะสม

สำหรับในวงกรรมฐานนี้พูดตรงไปตรงมาเลยก็ ส่วนมากจะมาปรึกษาหารือเรานี้แหละ เราก็ให้ข้อแนะนำอย่างที่ว่า ก่อเจดีย์ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสมควร ๆ เราเป็นผู้แนะนำให้ทั้งนั้นแหละ คือให้เหมาะสมกับจิตใจของผู้มุ่งธรรมอันเลิศเลอ เวลากราบไหว้บูชาให้เป็นขวัญตาขวัญใจ เป็นมหามงคลแก่จิตใจอย่างมากทีเดียว จึงไม่ควรก่อสุมสี่สุมห้า ส่วนก่อไว้ตามบ้านตามเรือนของใครไม่ได้เกี่ยวกับที่ชุมนุมชน อย่างนั้นเราก็ไม่

ว่าแหละ แล้วแต่ใครจะก่อ ทำอันนั้นไม่ได้เข้าในบัญชี ส่วนที่เข้าในบัญชีกฎเกณฑ์ก็ดังที่กล่าวนี้ กรุณาทราบตามนี้

ท่านยกตัวอย่างเช่น พระพาหิยะ อันนี้เป็นพระอรหันต์ตั้งแต่ยังไม่ได้อบขบ พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมให้ฟัง ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ขึ้นในขณะนั้น แล้วออกไปเสาะแสวงหาเครื่องบวช ไปถูกวัวแม่ลูกอ่อนขวิดตาย แล้วเกิดปัญหาขึ้นจะทำอย่างไร พระพาหิยะนี้ท่านเป็นพระอรหันต์แต่ท่านยังไม่ได้อบขบ แล้วจะมีความเห็นว่ายังไง พระพุทธเจ้ารับสั่งเลย นี่คือพระธรรมชาติไม่ต้องเสกสรร บวชเป็นพระนี่เสกสรรไปก่อนให้ถึงพระธรรมชาติคือพระอรหันต์ นั่นละคือพระแท้ พระพาหิยะคือพระแท้

ที่นี้จิตใจของท่านจะทำอย่างไร ก็มีการวิจารณ์กัน พระอัฐนี้ควรแก่เป็นปุชณียบุคคล เป็นปุชณียสถานได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ คือให้ก่อเจดีย์ในสถานที่ชุมนุมชน เช่น ถนนสามแพร่ง สี่แพร่ง หรือที่ชุมนุมชน นั้นท่านบอกไว้เลย นี่คือพระอรหันต์ พระพาหิยะยังไม่ได้อบขบเป็นเทศมราวาส แต่ถึงขั้นพระธรรมชาติก่อนแล้ว จึงเป็นพระอรหันต์หรือเป็นพระโดยสมบูรณ์ นี่ตัวอย่างก็มี รับสั่งให้ก่อเจดีย์ในสถานที่ชุมนุมชน อย่างนั้นละ มีเหตุมีผลพระพุทธเจ้ารับสั่งอะไร ไม่ใช่ทำสุ่มสี่สุ่มห้าตามความชอบใจ อันนี้ผิดพลาดมาก ถ้ามีความคิดพิจารณาเสียก่อน มีเหตุมีผลมีหลักเกณฑ์มาเทียบเคียงแล้วค่อยดำเนินตามนั้น ไม่ค่อยผิดพลาด วันนั้นก็ได้พูดเรื่องเจดีย์ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ

ให้พากันทุกคน ๆ อันดับแรก รักตัวเองใครก็ทราบทุกคน อันนี้ก็ป็นหลักธรรมชาติของสัตว์ของบุคคล รักตัวเอง สงวนตัวเอง ปกป้องตัวเองทุกอย่าง นับแต่สัตว์ขึ้นมาหามนุษย์ จากนั้นก็ขยายออกไปจนกระทั่งถึงความรักชาติ ที่ไหน ๆ ก็มีชาติเป็นของตนเอง ชาติไหนชาตินี้ไปเขานิยมกัน อย่างพวกเรานี้ก็เป็นชาติไทย เราต้องรับผิดชอบในชาติไทยของเราเหมือนเรารับผิดชอบในตัวของเราเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นการรับผิดชอบ ต่างคนต่างรับผิดชอบ ต่างคนต่างรักซึ่งกันและกัน อย่าทำความแตกร้าง อย่ายุแหย่ก่อกวน อย่าแยกคนนั้นคนนี้ บ้านนั้นบ้านนี้ ภาคนั้นภาคนั้น ซึ่งเป็นความเสียหาย

การแยกนั้นเพื่อความสะดวกแก่การปกครองต่างหาก ที่ทางราชการงานเมือง ประเพณีของมนุษย์ที่อยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน ก็ต้องมีบ้านมีเรือน มีที่นั่นที่นี้ จึงแยกออกไปเพื่อสะดวกแก่การปกครอง แต่ไม่แยกเพื่อทำลายกัน เราอย่าไปคิดแยกแบบทำลายกัน เมื่อยกพวกนี้ขึ้นก็เหยียบย่ำพวกนั้น ถ้ายกแบบนี้ผิด ยกกับเหยียบมันพร้อมกัน ท่านไม่ให้ทำประเภทนี้ ให้มีความรักกัน เสมอกัน มีความเจสียเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจกัน

ความเมตตาสงสาร ความให้อภัยกันนี้ ไปไหนสมัคสมานได้หมด นี่คือหลักธรรมของพระพุทธเจ้า อาย่ยกชั้นวรรณะขึ้นเหยียบย่ำทำลายกัน ให้อภัยกรรมขึ้นเลย คำ

ว่ากรรมนั้นเป็นสิ่งที่ใหญ่โตมากที่สุด ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรใหญ่ยิ่งกว่ากรรม แม้พระพุทธเจ้าก็ทรงยอมรับถึงเรื่องกรรม นั้นเห็นไหม กรรมจะให้ถึงพระพุทธเจ้าก็ตั้ง แต่เป็นพระโพธิสัตว์มาถึงความเป็นศาสดา นี้ทรงสร้างกรรมเพื่อพระโพธิญาณ

นี่ละกรรมสร้างมา ผลก็ติดตามหนุนขึ้นมา จนกระทั่งได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา นี่ก็คือผลแห่งกรรมของพระองค์ กรรมดี กุศลกรรมสร้างมาจนได้ถึงความเป็นศาสดา พระองค์จึงทรงยกเรื่องกรรม เพราะกรรมนี้มีมาตั้งแต่ก่อนพระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ มี ประจำอยู่กับการกระทำของสัตว์โลก ทำดีเป็นดี ทำชั่วเป็นชั่ว ใครจะประกาศออกมา ไม่ประกาศออกมาก็ตาม ธรรมชาตินี้ประกาศอยู่กับตัวของผู้ที่ทำดีทำชั่วเอง ท่านจึงให้ เคารพกรรมนี้ ให้พากันระมัดระวัง อันไหนไม่ดีอย่าทำ

แล้วเราอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนก็ให้มีความรักขาน้ำใจกัน อย่าพรวดพราด อย่า เห็นแก่ตัวคนเดียว มันเป็นการกระทบกระเทือนจิตใจของผู้อื่น เพราะต่างคนแต่ละคน ๆ นี้มีจิตใจครองด้วยกัน เป็นผู้รักนวลสงวนตัวเหมือนกันหมด จึงต้องเอาสิ่งที่ดีงาม ประสานกันเพื่อเป็นมงคลแก่กัน มีความเกรงอกเกรงใจ เก็บความรู้สึกไว้ อย่าให้พรวด พราดออกมาตามอารมณ์ของตัวเอง ซึ่งเป็นการทำลายและกระทบกระเทือนคนอื่นได้ ง่าย ให้พากันพิจารณาอย่างนี้ นี่ละมนุษย์เราอยู่ร่วมกัน

เวลานี้กำลังช่วยชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างรักชาติไทย อันใดที่จะเป็นภัย ต่อชาติ ก็ออกจากคนของเรา ชาติไทยของเราเป็นภัย คือการอยู่การกินการใช้การสอย ไม่รู้จักประมาณ ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม นี่ความลึมเนื้อลึมตัวก็ทำลายสมบัติ สมบัติก็คือสมบัติ ของเรา ทำลายสมบัติก็เท่ากับทำลายตัวของเราเอง แล้วคนนั้นทำลายคนนี้ ทำลายทั่ว ประเทศไทย จมได้ไม่สงสัย โดยไม่มีเจตนาก็ตาม ให้พากันระมัดระวัง การอยู่การกิน การใช้การสอย ให้พอเหมาะพอดีกับเราเป็นลูกชาวพุทธ ซึ่งอยู่ในความพอดีตลอดเวลา ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม นี่คือหลักชาวพุทธ ให้นำไปใช้ การอยู่การกินให้พอเหมาะพอดี การใช้สอยก็เหมือนกัน อย่าให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เป็นความเสียหายแก่ตัวของเราเอง

การคบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูงก็ให้สังเกต ดูด้วยจิตวิญญูก็ได้ไม่ยาก มองดู อากัปภิกิริยาความเคลื่อนไหวของคนคนนั้น ๆ ควรจะคบหรือไม่คบ เป็นคนดีคนชั่ว จะ อ่านออกทันทีจากการแสดงออกของคนดีคนชื่อนั้น ควรคบก็คบ ไม่ควรคบก็อย่าคบ นี่ ท่านเตือนไว้ กัลยาณมิตรตตา ให้คบเพื่อนที่ดีงาม อย่าคบคนพาลสันดานหยาบจะทำตัว ให้เสีย ของสำคัญอยู่ตรงนี้ ให้พากันจำเอา

วันนี้ไม่ได้เทศน์อะไรมากมายเพราะจะไปโคราช พอฉันเสร็จแล้วก็จะออกเดิน ทางไปเลย เทศน์เพียงย่อ ๆ รวมแล้วเรียกว่า ให้เป็นผู้รักชาติไทย ด้วยการเสาะแสวง หาทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นมงคลแก่ชาติไทยของเรา อันใดที่จะเป็นภัยแก่ชาติให้พากันปิด

ออก ๆ ทุกคน จึงเรียกว่าเราบำรุงรักษาชาติไทยของเรา ถ้านอกจากนี้แล้วเป็นการทำลาย เอาละเพียงเท่านี้ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd